

PROGRAM „BAJKOTERAPIA”

Założenia programowe:

Program „Bajkoteria” adresowany jest do dzieci 5 i 6 letnich z grupy „Mrówki”. Program ten będzie realizowany w roku szkolnym 2024 w miesiącach luty- marzec. Na realizację programu przewidziano pięć zajęć. Analizowane bajki to opowieści terapeutyczne.

Bajki te pomagają będą nazwać lęki, w sposób wyobraźniowy przedstawiać trudne sytuacje.

Podpowiedzą strategię radzenia sobie w różnym otoczeniu. Dzieci zaczną rozumieć swoje i innych zachowania.

Głównym celem i założeniem programu jest umiejętność radzenia sobie w trudnych sytuacjach.

Cele szczegółowe programu:

- nauka nazywania przez dzieci konkretnych uczuć, emocji,
- pobudzanie do dyskusji,
- pokazanie, że inni mają podobne problemy,
- rozwijanie myślenia,
- poznanie strategii radzenia sobie z konkretnym problemem,
- oswojenie trudnych emocji, danie poczucia zrozumienia, akceptacji,
- wzmacnianie poczucia własnej wartości,
- uczenie pozytywnego myślenia,
- oswojenie z sytuacjami, osobami czy przedmiotami wywołującymi lęki,
- rozwijanie fantazji, wyobraźni, kreatywności u dziecka,
- wyrażanie przeżyć w działalności plastycznej,
- wzbogacanie zasobu słownictwa,
- poznawanie świata w bajkach terapeutycznych

Sposób realizacji:

1. Słuchanie wybranych bajek dobranych do aktualnych potrzeb dziecka.
2. Omawianie głównych wątków, określanie postępowanie bohaterów.
3. Omawianie uczuć, zachowań, określanie sposobów radzenia sobie z sytuacją trudną, nazywanie emocji.
4. Określanie sytuacji problemowych dziecka oraz grupy, dopasowanie bajek rozwiązujących trudności.
5. Przedstawienie przez dzieci z pomocą nauczyciela omówionego problemu poprzez pracę plastyczną/techniczną przy użyciu różnych materiałów, tj. /farb/ plasteliny/ masy solnej/kredek, itp.

6. Wykorzystanie sprzętu oraz zasobów multimedialnych jako uzupełnienie omawianego wybranego wątku/ problemu.
7. Udokumentowanie zajęć poprzez wstawienie zdjęć na aplikację LiveKid.

Harmonogram programu:

Ostrożnie!

1. Dlaczego takie zjawiska jak prąd, gaz, woda wymagają odpowiedzialności w posługiwaniu się nimi?
2. Świadome podchodzenie dziecka do swojego bezpieczeństwa, czyli aby jego działaniami kierował nie strach, ale wiedza, dlaczego na przykład prąd jest niebezpieczny, czym grozi i jak się z nim obchodzić.
3. Co to znaczy samodzielność? W jaki sposób łączy się z odpowiedzialnością?
4. Co czujemy, kiedy coś nas fascynuje, a jednocześnie się tego obawiamy?

Nie wierzę w siebie.

1. Brak wiary w siebie, częste mówienie „nie umiem”, „nie potrafię”.
2. Uświadomienie dziecku, jak ważna jest wiara we własne możliwości, które są zazwyczaj dużo większe, niż nam się zdaje.
3. Problem z podejmowaniem działań, odmawianie wzięcia udziału w danych czynnościach/ płacz z tego powodu.

Wszystkiego się boję.

1. Lęk i obawa przed wieloma rzeczami:
 - Czego się boi dziecko, w jakich sytuacjach? Dlaczego budzi to u niego lęk?
 - Co czuje dziecko, kiedy się boi? Co wtedy dzieje się z jego ciałem?
2. Lęk przed myszami, pajakami, owadami lub innymi zwierzętami, które często budzą obrzydzenie:
 - Dlaczego ludzie boją się różnych zwierząt?
3. Uświadomienie dziecku, że ludzie boją się wielu rzeczy i że jest to normalne, bo każdy może się bać.
4. Jak można radzić sobie ze strachem?
5. Których zwierząt warto się bać, a których obawianie się jest słabo uzasadnione?

Ja na pewno dziś nie sprzątam!

1. Niechęć do sprzątania- dlaczego sprzątanie jest fajne, czy dzieci je lubią- dlaczego tak, dlaczego nie?
2. Co to jest obowiązek? Kto ma obowiązki i dlaczego?
3. Jakie emocje budzi w dzieciach porządek/bałagan, co czują, kiedy widzą go w pokoju/w przedszkolu?
4. Dlaczego trzeba sprzątać?

Nieznajomy.

1. Jak zachować się w kontakcie z obcą osobą? Kim jest obcy?
2. Bez straszenia nauka ważnych umiejętności społecznych.
3. O czym należy pamiętać, kiedy spotyka się nieznajomego?
4. Co to jest zaufanie? Kogo i dlaczego nim obdarzamy?

Ewaluacja:

Aby przekonać się, czy program ma pożądany wpływ na dzieci, konieczne jest przeprowadzenie ewaluacji, działania zmierzającego do stwierdzenia, w jakim stopniu zamierzone przeze mnie cele są osiąganе. Obserwacja zachowań dzieci podczas zajęć, rozmowy z nimi, ich zainteresowanie oraz prace plastyczne będące wynikiem działania pod wpływem doznań i uczuć będą dla mnie stanowić informację zwrotną.

Mgr Magda Kijas

Literatura:

1. „Bajkoterapia- czyli bajki – pomagajki dla małych i dużych” .

Autorzy: Artur Barciś, Grażyna Bąkiewicz, Ryszard Cebula, Katarzyna Dowbor, Cezary Harasimowicz, Roksana Jędrzejewska-Wróbel, Rafał Królikowski, Beata Ostrowska, Grażyna Wolszczak, Zofia Stanecka, Małgorzata Strękowska-Zaremba, Dorota Suwalska, Agnieszka Tyszka, Janusz L. Wiśniewski